

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 222/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Нађ Игор и Нађ Иштван, адвокати из ..., против тужене „ОТП БАНКА Србија“ а.д. Београд, ради утврђења делимичне ништавости уговора, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је дана 08.05.2020. године, поднео тужбу Трећем основном суду у Београду, ради утврђења ништавости и накнаде штете на име стицања без основа. Трећи основни суд у Београду се решењем П 10009/20 од 20.10.2020. године, огласио ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Привредном суду у Новом Саду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је дописом П 732/21 од 05.04.2021. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. става 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 88/18) и члана 22. става 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је установио да је за поступање у овој парници стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 25. става 1. тачком 1) Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, а тачком 4) да привредни суд у првом степену суди и у споровима

поводом реорганизације. Према члану 22. ставу 2. наведеног закона основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете коју је запослени претрпео на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

У конкретном случају ради се о спору у коме је предмет тужбеног захтева утврђење ништавости одредбе уговора о кредиту и накнада штете на име стицања без основа, ради чега Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, с обзиром да није испуњен ни субјективни критеријум тј. не ради се о спору између привредних субјеката, а ни објективни критеријум, јер спор није произишао из привредне делатности парничних странака.

Такође, није од утицаја одредба члана 13. Уговора о краткорочном готовинском кредиту, којим је уговорена надлежност Привредног суда у Новом Саду, јер странке у складу са одредбом члана 65. ЗПП могу уговарати месну надлежност стварно надлежног суда, али не могу уговарати стварну надлежност суда, који не може бити надлежан да поступа у тој правној ствари.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Трећи основни суд у Београду, па је применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић